

บทอ่านที่ 1

วิว 15:1-4

ข้าพเจ้าเห็นเครื่องหมายยิ่งใหญ่และน่าพิศวงอีกประการหนึ่งในสวรรค์ ทูตสวรรค์เจ็ดองค์ถือถ้วยพิบัติเจ็ดประการสุดท้าย เพราะถ้วยพิบัติทั้งเจ็ดนี้จะทำให้พระพิโรธของพระเจ้าสิ้นสุดลง ข้าพเจ้าเห็นสิ่งหนึ่งเหมือนทะเลแก้วปนไฟ เห็นบรรดาผู้มีชัยชนะต่อสัตว์ร้าย ต่อรูปปั้นของมัน และต่อเลขชื่อของมันกำลังยืนอยู่ริมทะเลแก้วนั้น ถือพินของพระเจ้า และขับร้องบทเพลงของโมเสส ผู้รับใช้ของพระเจ้าและบทเพลงของลูกแกะว่า

ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้าผู้ทรงสรรพานภาพ พระราชกิจของพระองค์ยิ่งใหญ่และน่าพิศวงยิ่งนัก ข้าแต่พระราชอาชงนาชาติ วิถีทางของพระองค์นั้นเที่ยงธรรมและสัตย์จริง ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า ใครเล่าจะไม่ยำเกรงพระองค์และจะไม่ถวายพระเกียรติแด่พระนามของพระองค์ เพราะพระองค์ผู้เดียวทรงศักดิ์สิทธิ์ ประชาชาติทั้งหลายจะมาและกราบนมัสการพระองค์ เพราะการพิพากษาเที่ยงธรรมของพระองค์ปรากฏชัดแจ้งแล้ว

พระวรสาร

ลก 21:12-19

เวลานั้น พระเยซูเจ้าตรัสแก่บรรดาศิษย์ว่า

“แต่ก่อนที่เหตุการณ์ทั้งหมดนี้จะเกิดขึ้น เราจะจับกุมท่าน จะเบียดเบียนท่าน จะนำท่านไปไต่สวนในศาลาธรรม และจะจองจำท่านในคุก เราจะนำท่านไปยืนต่อหน้ากษัตริย์และผู้ว่าราชการเพราะนามของเรา และนี่จะเป็นโอกาสให้ท่านเป็นพยานถึงเรา จงตัดสินใจว่าท่านจะไม่หาคำแก้ตัวไว้ก่อน เราจะให้คำพูดและปรัชญาญาณแก่ท่าน ซึ่งศัตรูของท่านจะต้านทานหรือโต้แย้งไม่ได้

บิดามารดา พี่น้อง ญาติและมิตรสหายจะทรยศต่อท่าน บางท่านจะต้องถูกประหารชีวิตด้วย ท่านทั้งหลายจะเป็นที่เกลียดชังของทุกคนเพราะนามของเรา แต่เส้นผมบนศีรษะของท่านจะไม่เสียไปแม้แต่เส้นเดียว ด้วยการยืนหยัดมั่นคงท่านจะรักษาชีวิตของท่านไว้ได้”

เมื่อบรรดาคริสตชนถูกเบียดเบียน พระจิตเจ้าทรงเป็นพลังของพวกเขา ดังคริสตชนในสมัยพระศาสนจักรเริ่มแรก พระเจ้าประทานคำพูดและปรัชญาญาณแก่บรรดาคริสตชนที่ถูกทรมาน เพราะความเชื่อและความซื่อสัตย์ต่อพระองค์

ปัจจุบันพระศาสนจักรยังคงถูกเบียดเบียนจากลัทธิการเมืองของประเทศที่เป็นปฏิปักษ์ต่อพระศาสนจักร ไม่ยอมให้มีเสรีภาพในการปฏิบัติศาสนา หรือจากกระแสนิยมทางโลก เช่น บริโภคนิยม วัตถุนิยม เริงรณนิยม และเหตุผลนิยม เป็นต้น ที่ค่อย ๆ บ่อนทำลายความเชื่อศรัทธาของเราคริสตชนให้หมดไป

ขอพระเยซูคริสต์เจ้าช่วยเราให้ความเชื่อเข้มแข็งและซื่อสัตย์ต่อพระองค์เสมอ!

วันที่ 28 พฤศจิกายน 2555

ลก 21.12-19

เราไม่ได้มีชีวิตเหมือนกับคริสตชนที่เป็นพยานและถูกสิงโตกัดกิน หรือถูกตรึงกางเขนหรือถูกเผา. อย่างไรก็ตาม ยังมีประเทศต่างๆ ที่คริสตชนถูกเบียดเบียน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในประเทศต่างๆ ที่มีแนวคิดสุดโต่ง.

จากสถิติ เราจะเห็นว่า ศาสนิกในบางประเทศที่ปฏิบัติศาสนกิจ ก็อาจสาบสูญได้. ตามประสบการณ์ของผู้เขียน พวกเขาดูเหมือนไม่ใส่ใจเกี่ยวกับบทบาทของพระเยซูเจ้าในชีวิตของพวกเขา. ไปวัดวันอาทิตย์เป็นเพียงทำตามธรรมเนียม ก็จะไปร่วมพิธีบูชาขอบพระคุณในวันคริสตสมภพและวันปัสกาเท่านั้น และจะไม่เห็นพวกเขาอีกนอกจาก 2 วันนั้น. พ่อแม่ต้องการให้ลูกๆ ไปเรียนในโรงเรียนคาทอลิก แต่ครอบครัวยังไม่ปฏิบัติศาสนกิจแล้ว

ณ ที่นี้ เป็นการท้าทายของ “การประกาศพระวรสารแบบใหม่” นั่นคือการทำให้พระเยซูเจ้ามาเกี่ยวข้องกับชีวิตของพี่น้อง. เราพยายามที่จะเทศน์สอนว่า การดำเนินชีวิตตามค่านิยมพระวรสารจะทำให้เราเป็นคนดีขึ้น. เราพยายามเทศน์ว่า ชีวิตมีอะไรมากกว่าเรื่องทำมาหาเลี้ยงชีพ. เราพยายามเทศน์ว่า การไปวัดวันอาทิตย์คือสิ่งที่มีคุณค่า. เราพยายามที่จะเทศน์กับหนุ่มสาวว่า การเป็นคริสตชนนี้ “ดีจริงๆ” (cool). นี่คือการปรีชาญาณที่เราขอพระเยซูเจ้าได้โปรดประทานแก่เรา เป็นปรีชาญาณที่จะเทศน์โดยไม่ใช้ปากอย่างเดียว แต่เทศน์ด้วยการเป็นพยานแห่งค่านิยมแห่งพระวรสาร